

ΕΝΤΥΠΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ
«Εφαρμογή του Κανονισμού
Πυροπροστασίας Ακινήτων εντός και πλησίον δασικών εκτάσεων»

**ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΛΑΠΟΔΙΟΥ
Δ.Κ. ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ
ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ ΠΕ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ.**

ΑΤΑΛΑΝΤΗ ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

**ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΠΑΛΗΣ
ΔΑΣΟΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΟΣ MSc A.P.Θ**

Περιεχόμενα

ΕΝΤΥΠΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ	3
Εισαγωγή.....	3
Άρθρο 4: Κατηγορίες επικινδυνότητας.....	3
Άρθρο 5: Κριτήρια για την αξιολόγηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους	4
5.1 Μορφολογικά χαρακτηριστικά	4
5.2 Κλιματολογικές συνθήκες.....	5
5.3 Κλίση	6
5.4 Βλάστηση – Φυτική Καύσιμη Ύλη	7
5.5 Υποδομές – Δίκτυα.....	9
5.6 Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι.....	10
Άρθρο 6: Καθορισμός επικινδυνότητας.....	11
Άρθρο 2: Παραρτήματα	14
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α': ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ*	15
ΠΑΡΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ': ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΝΟΜΟ ΜΕ ΒΑΘΜΟ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ 2010-2019.....	21
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε': ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ Π.Δ. 575/1980.....	23
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ': (Χάρτης ΓΥΣ - Ορθοφωτοχάρτης Κτηματολογίου 2015)	24

ΕΝΤΥΠΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ

Εισαγωγή

Το παρών έντυπο συντάσσεται από τον Νικόλαο Τσάπαλη Δασολόγο – Περιβαλλοντολόγο MSc A.P.Th και αφορά τον οικισμό Καλαπόδι , Δ.Κ. Αταλάντης του Δήμου Λοκρών. Ο οικισμός έχει κυρίως νότιο προσανατολισμό και βρίσκεται σε μέσο υψόμετρο 350 μέτρα περίπου. Για τον εντοπισμό του οικισμού παραθέτουμε τις συντεταγμένες του κέντρου αυτού ήτοι: X= 402502 & Y= 4276468 σε προβολικό σύστημα ΕΓΣΑ'87.

Στην συνέχεια θα γίνει αναλυτική περιγραφή των κριτηρίων του οικισμού για την κατάταξη αυτού σε μία από τις τέσσερις κατηγορίες επικινδυνότητας δηλαδή χαμηλή επικινδυνότητα, μεσαία επικινδυνότητα, υψηλή επικινδυνότητα και ιδιαίτερα υψηλή.

Η σύνταξη του παρόντος εντύπου αξιολόγησης επικινδυνότητας έγινε με βάση τα παρακάτω σχετικά :

1. Η υπό στοιχεία ΥΠΕΝ/ΔΑΟΚΑ/55904/2019/19-05-2023 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εσωτερικών και Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας «Κανονισμός Πυροπροστασίας Ακινήτων εντός ή πλησίον δασικών εκτάσεων.» (Β' 3475), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της από την ΥΠΕΝ/ΔΑΟΚΑ/38701/1172/10-4-2024 KYA (Β' 2194)
2. Η υπ' αρίθμ. ΥΠΕΝ/ΔΑΟΚΑ/28909/848/15-03-2024 Οδηγία «Εφαρμογή του Κανονισμού Πυροπροστασίας Ακινήτων εντός και πλησίον δασικών εκτάσεων» (ΑΔΑ: ΡΛ2Π4653Π8-ΚΣΡ)
3. Η υπό στοιχεία ΥΠΕΝ/ΔΝΕΠ/28916/1094/24-03-2022 απόφαση «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας Κωνσταντίνου Σκρέκα και του Υφυπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας Νικόλαου Ταγαρά στον Γενικό Γραμματέα Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος Ευθύμιο Μπακογιάννη» (Β' 1701).

Άρθρο 4: Κατηγορίες επικινδυνότητας

Η επικινδυνότητα καθορίζεται από τη θέση και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τοπίου της περιοχής επιφροής τους.

Για τις ανάγκες του παρόντος κανονισμού, καθορίζονται τέσσερις κατηγορίες επικινδυνότητας : χαμηλή επικινδυνότητα, μεσαία επικινδυνότητα, υψηλή επικινδυνότητα και ιδιαίτερα υψηλή επικινδυνότητα.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ
Χαμηλή (1)
Μεσαία (2)
Υψηλή (3)
Ιδιαίτερα υψηλή (4)

Πίνακας 1: Κατηγορίες επικινδυνότητας

Τα μέτρα και μέσα πυροπροστασίας, η απαίτηση και η περιοδικότητα δήλωσης συμμόρφωσης ή ελέγχου, καθώς και ο χρόνος προσαρμογής των υφιστάμενων κτιρίων στις απαιτήσεις του κανονισμού, προσδιορίζονται και διαβαθμίζονται με βάση την κατηγορία επικινδυνότητας στην οποία κατατάσσονται τα ακίνητα.

Άρθρο 5: Κριτήρια για την αξιολόγηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους

Η κατηγοριοποίηση των ακινήτων ως προς την επικινδυνότητά τους από άποψη κινδύνου πυρκαγιάς, γίνεται μετά από αξιολόγηση χαρακτηριστικών παραμέτρων της περιοχής επιρροής του ακινήτου.

Τα κριτήρια - παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση είναι δεκατέσσερα και ομαδοποιούνται σε έξι ισοδύναμες ομάδες, ως εξής:

- α) **τα μορφολογικά χαρακτηριστικά** της περιοχής του ακινήτου, τα οποία περιλαμβάνουν την τοπογραφία και τον προσανατολισμό,
- β) **οι κλιματολογικές συνθήκες** της περιοχής του ακινήτου, οι οποίες εξετάζουν το κλίμα και τον ημερήσιο δείκτη πρόβλεψης κινδύνου πυρκαγιάς,
- γ) **η κλίση,**
- δ) **η βλάστηση και η φυτική καύσιμη ύλη** της περιοχής, τα οποία εξετάζουν τη ζώνη βλάστησης, τη δασική καύσιμη ύλη και το κυρίαρχο είδος φυτών,
- ε) **οι υποδομές και τα δίκτυα,** οι οποίες περιλαμβάνουν την πρόσβαση στο ακίνητο, την ύπαρξη σημείων υδροληψίας, την πυκνότητα του δομημένου περιβάλλοντος και την ύπαρξη δικτύων ηλεκτρισμού και αερίων καυσίμων,
- στ) **η συχνότητα συμβάντων και οι εγγενείς κίνδυνοι,** η οποία περιλαμβάνει την πυροπληκτότητα και την επικινδυνότητα του ακινήτου βάσει του Π.Δ. 575/1980 (ΦΕΚ Α' 157) «Περί κηρύξεως ιδιαιτέρως ευαίσθητων εις πυρκαϊάς περιοχών δασών και δασικών εκτάσεων ως επικινδύνων».

5.1 Μορφολογικά χαρακτηριστικά

5.1.1 Τοπογραφία

Η τοπογραφία της ευρύτερης περιοχής του ακινήτου, παίζει μεγάλο ρόλο στην τρωτότητά του σε περίπτωση εκδήλωσης πυρκαγιάς. Διαφοροποιήσεις στα τοπογραφικά χαρακτηριστικά όπως κοιλάδες, κορυφογραμμές, φαράγγια και εξάρσεις παρουσιάζουν κινδύνους που εντείνουν περαιτέρω ή προσελκύουν πυρκαγιές. Μια κοιλάδα, ως κοίλη μορφή, τείνει να συλλέγει και να συγκεντρώνει ανέμους. Αυτό σημαίνει ότι η ένταση μιας πυρκαγιάς μπορεί να αυξηθεί καθώς κινείται μέσα σε μια κοιλάδα. Στα φαράγγια, αυτό το αποτέλεσμα είναι ακόμη πιο έντονο. Στις κορυφογραμμές, λόγω της υπερύψωσης, οι άνεμοι είναι ισχυρότεροι και μπορεί να παρατηρηθεί στροβιλισμός, με αποτέλεσμα τυχόν ανιούσες πυρκαγιές προς την κορυφογραμμή να αυξάνουν την ταχύτητα και την έντασή τους. Γενικότερα, ορεογραφικοί παράγοντες, όπως στενές κοιλάδες ή ανοίγματα βουνών, προκαλούν αύξηση των εντάσεων των ανέμων όταν τους διασχίζουν.

5.1.2 Προσανατολισμός

Η όψη της περιοχής επιρροής ακινήτου του οικοπέδου / γηπέδου, δηλαδή η κατεύθυνση που κοιτά η κλίση του, αποτελεί σημαντική παράμετρο προς εξέταση, επειδή η βλάστηση διαφοροποιείται κυρίως εξαιτίας της διαθέσιμης υγρασίας. Η βλάστηση ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό μεταξύ των πλαγιών που έχουν νότιο προσανατολισμό και εκείνων που έχουν βόρειο. Οι νότιες και δυτικές πλαγιές τείνουν να έχουν τη λιγότερη βλάστηση γιατί είναι εκτεθειμένες στην ΔΗΜΟΣ ΛΟΚΡΩΝ

ηλιακή ακτινοβολία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και έχουν χαμηλότερα διαθέσιμα ποσοστά υγρασίας για τα φυτά, σε αντίθεση με τις βόρειες (και λιγότερο τις ανατολικές) που παρουσιάζουν πλουσιότερη βλάστηση. Επειδή η περιεκτικότητα σε υγρασία της καύσιμης ύλης στις βόρειες πλαγιές είναι υψηλότερη, οι πυρκαγιές τείνουν να εξελίσσονται με μικρότερη ένταση. Ωστόσο, σε περιόδους ξηρασίας, λόγω της αυξημένης ποσότητας καύσιμης ύλης ενδέχεται να αναπτυχθούν πυρκαγιές με μεγάλη ένταση.

<u>5.1: Μορφολογικά χαρακτηριστικά</u>		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.1.1 Τοπογραφικά χαρακτηριστικά	ιδιοκτησία εκτός κοιλάδας, φαραγγιού, ή πλησίον κορυφογραμμής και λοιπών Εξάρσεων	Χαμηλή (1)
5.1.2 Προσανατολισμός		
	νότιος	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 2 α: Αξιολόγηση Μορφολογικών χαρακτηριστικών περιοχής επιφροής οικισμού

5.2 Κλιματολογικές συνθήκες

5.2.1 Κλίμα

Όσον αφορά στις επικρατούσες κλιματολογικές συνθήκες, ακολουθείται η προτεινόμενη κατάταξη από την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία, σύμφωνα με τα κριτήρια του Köppen, όπως αυτά αναθεωρήθηκαν το 2007 από το Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης. Με βάση αυτά, προέκυψαν πέντε (5) βασικές κατηγορίες κλίματος με έντεκα (11) υποκατηγορίες αυτών για την Ελλάδα, τα οποία αποτυπώνονται αναλυτικότερα στον κλιματολογικό χάρτη του Παραρτήματος (Παράρτημα Α).

1. Cs: Μεσογειακά κλίματα

Στα μεσογειακά κλίματα οι βροχές συγκεντρώνονται στην κρύα εποχή (χειμώνα) ενώ το καλοκαίρι είναι ιδιαίτερα ξηρό. Η βροχόπτωση δεν ξεπερνά τα 2000 χλιοιστόμετρα ετησίως. Η βλάστησή τους χαρακτηρίζεται από φυτά προσαρμοσμένα σε ήπιες θερμοκρασίες και σε μία ξηρή και θερμή εποχή με τα ξηρόφυλλα φυτά και τα αειθαλή δέντρα να κυριαρχούν, ενσωματωμένα σε αραιά δάση. Διακρίνονται σε:

1. Csa: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος

Σύμφωνα με την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία αυτό το κλίμα εμφανίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας.

5.2.2 Ημερήσιος Δείκτης Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς

Το κριτήριο αυτό αφορά τη συγκριτική αξιολόγηση των διαφόρων περιοχών στα διοικητικά όρια των Δασαρχείων της χώρας, κατόπιν συλλογής, επεξεργασίας και ανάλυσης των στατιστικών δεδομένων, που αποτυπώνονται στον Ημερήσιο Χάρτη Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας κατά την τελευταία δεκαετία.

Για τον καθορισμό του κριτηρίου λαμβάνονται υπόψη ο μέσος όρος του ημερήσιου δείκτη ανά δασαρχείο και η σχετική συχνότητα ημερών με δείκτη επικινδυνότητας 3 και 4 - 5 (Παράρτημα Β).

5.2: Κλιματολογικές συνθήκες		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.2.1 Κλίμα (κατά Köppen)		
	Csa: Εύκρατο μεσογειακό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)
5.2.2 Ημερήσιος Δείκτης Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς Παράρτημα (Β')		
	Υψηλός στατιστικός ημερήσιος δείκτης ΜΕ ΤΕΛΙΚΟ ΔΕΙΚΤΗ 2,43	Υψηλή (3)

Πίνακας 2 β: Αξιολόγηση Κλιματολογικών Συνθηκών περιοχής επιρροής ακινήτου

5.3 Κλίση

5.3.1 Κλίση

Η κλίση του εδάφους αποτελεί εξαιρετικά κρίσιμο παράγοντα στην εξάπλωση μιας πυρκαγιάς. Μάλιστα έχει αντίστοιχη επίδραση στην ταχύτητα εξάπλωσης με αυτή που θα είχαμε από την επίδραση ανέμου. Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε γειτνίαση της φλόγας με το καύσιμο υλικό οπότε αυτό θερμαίνεται εντονότερα. Έτσι, η ταχύτητα διάδοσης προς τα ανάντη είναι μεγάλη ενώ αντίστροφα η ταχύτητα εξάπλωσης προς τα κατάντη, με τις αυτές συνθήκες, είναι πολύ μικρότερη.

<u>5.3: Κλίση</u>		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.3.1 Κλίση	< 15%	Χαμηλή (1)

Πίνακας 2 γ: Αξιολόγηση Κλίσης περιοχής

5.4 Βλάστηση – Φυτική Καύσιμη Ύλη

5.4.1 Δασική καύσιμη ύλη

Ο γενικός κανόνας είναι ότι όσο πυκνότερη, ψηλότερη και ξηρότερη είναι η βλάστηση ενός ακινήτου και του περιβάλλοντος αυτού χώρου, τόσο αυξάνεται και ο κίνδυνος έναρξης και γρήγορης μετάδοσης της φλόγας, αλλά και η ένταση μιας ενδεχόμενης πυρκαγιάς.

Το είδος της βλάστησης, η συνέχειά της, η οριζόντια και κατακόρυφη διανομή της, όπως και τα χαρακτηριστικά της δασοκοινότητας ως σύνολο, αλλά και η ποσότητα και το είδος της νεκρής καύσιμης ύλης αποτελούν συνολικά βαρυσήμαντο από άποψη πυροπροστασίας παράγοντα. Το ίδιο και η ενδεχόμενη διαφοροποίηση των χαρακτηριστικών της βλάστησης από εποχή σε εποχή. Σε ένα δασογενές περιβάλλον, η καύσιμη ύλη διακρίνεται σε επιδάφια και εναέρια. Η επιδάφια περιλαμβάνει το φυλλόστρωμα ή το βελονοτάπητα, τα χόρτα (χορτοτάπητας), τα φρύγανα, τους θάμνους, νεαρά δεντρύλλια, αλλά και κατακείμενη νεκρή βλάστηση από φυσική νέκρωση/αποκλάδωση ή ως υπολείμματα υλοτομιών. Η εναέρια καύσιμη ύλη αποτελείται κυρίως από ιστάμενα ζωντανά και νεκρά δέντρα πάνω από τα δύο μέτρα. Ασφαλώς, υπάρχουν και περιοχές όπου το έδαφος είναι βραχώδες ή γυμνό, καθώς και πλημμυρικά πεδία.

5.4.2 Κυριαρχο Είδος φυτών

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει και σε ορισμένα φυτικά είδη που εξαιτίας των μορφολογικών χαρακτηριστικών τους είναι ιδιαίτερα εύφλεκτα. Τα χαρακτηριστικά αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την παραγωγή από αυτά πτητικών ουσιών και ρητινών, την ύπαρξη βελονών, την πολυετή παραμονή νεκρών κλάδων και φύλλων σε ιστάμενα δέντρα, αλλά κυρίως τη χαμηλή περιεχόμενη υγρασία. Όταν τα ανωτέρω είδη κυριαρχούν σε ένα δασικό οικοσύστημα καθιστούν αυτό περισσότερο ευάλωτο στην εκδήλωση πυρκαγιάς. Στον ακόλουθο πίνακα (Πίνακας 5.4.2.1) περιλαμβάνονται τα ιδιαίτερως εύφλεκτα ενδημικά δέντρα και θάμνοι.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΦΥΤΑ		
A/A	ΕΙΔΟΣ	ΚΟΙΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ
ΔΕΝΤΡΑ		
4	Cupressus sempervirens	Κυπαρίσσι
5	Olea europaea var. oleaster	Αγριελιά
8	Pinus hapelensis	Χαλέπιος Πεύκη
ΘΑΜΝΟΙ		

4	Ceratonia siliqua	Χαρουπιά
5	Cistus sp.	Λαδανιά
7	Erica sp.	Ρείκι
11	Pistacia lentiscus	Σχίνος
12	Prunus spinosa	Προύνος
15	Quercus coccifera	Πουρνάρι

Πίνακας 5.4.2.1 : Ιδιαίτερα εύφλεκτα ενδημικά φυτά

Σε αντιδιαστολή με τα ανωτέρω είδη, υπάρχουν αρκετά παθητικά πυρίμαχα φυτά τα οποία είναι ανθεκτικά στη φωτιά. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παχύφυτα, οι κάκτοι, τα ποώδη, τα εδαφοκαλυπτικά, ενώ μερικοί από τους θάμνους και τα δέντρα που συναντώνται στο Μεσογειακό κλίμα είναι το Θυμάρι, το Μυόπορο, η Δάφνη, τα Αμπέλια, ο Σφένδαμος, τα είδη της οικογένειας των ροδωδών, η Πασχαλιά, η Λεβάντα, ο Λιβανόκεδρος, ο Σφένδαμος, η Οξιά, η Καρυδιά, η Δρυς η Λεύκα, η Ιτιά, ο Πλάτανος, η Μανώλια, η Μουσουλιά, η Κουμαριά και η Κουτσουπιά.

5.4.3 Ζώνες Βλάστησης

Πρόσθετο κριτήριο που εξετάζεται, είναι η ζώνη βλάστησης της περιοχής επιρροής του ακινήτου όπως αποτυπώνεται στον Χάρτη Βλάστησης του Παραρτήματος (Παράρτημα Γ).

- Η ευμεσογειακή ζώνη βλάστησης, η οποία εμφανίζεται ως μια συνεχής λωρίδα κατά μήκος των ακτών της δυτικής, νοτιοανατολικής και ανατολικής Ελλάδας (μέχρι Ολύμπου), στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου Πελάγους, στο νότιο τμήμα και στις ανατολικές ακτές της Χαλκιδικής και κατά νησίδες στις ακτές της Μακεδονίας και Θράκης και όπου κυριαρχούν ενώσεις φρύγανων (ακανθώδεις ημίθαμνοι, χειλανθή) και πλούσιες συστάδες χαλεπίου και τραχείας πεύκης. Διακρίνονται σε δύο (2) υποζώνες:

- Υποζώνη Oleo-Ceratonion (στις πλέον ξηρές και θερμές περιοχές).

5.4: Βλάστηση- Φυτική Καύσιμη ύλη		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.4.1 Δασική καύσιμη ύλη		
	ψηλό δάσος χωρίς ή με αραιό υπόροφο και χωρίς νεκρή καύσιμη ύλη	Υψηλή (3)
5.4.2 Κυρίαρχο Είδος φυτών		
	κυρίαρχα φυτά υψηλής καυστότητας	Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

5.4.3 Ζώνη Βλάστησης			
	ευμεσογειακή ζώνη		Ιδιαιτ. Υψηλή (4)

Πίνακας 5.4.3.1 : Αξιολόγηση Βλάστησης – Φυτικής Καύσμης ύλης περιοχής επιρροής ακινήτου

5.5 Υποδομές – Δίκτυα

5.5.1 Πρόσβαση στο ακίνητο

Εξετάζεται ο αριθμός και το καθαρό πλάτος της ή των οδών πρόσβασης στο ακίνητο. Το κριτήριο αυτό είναι ιδιαίτερα κρίσιμο γιατί αφορά στη δυνατότητα πρόσβασης στο ακίνητο πυροσβεστικών οχημάτων και λοιπών οχημάτων έκτακτης ανάγκης, καθώς και στην ασφαλή εκκένωση των χρηστών του κτιρίου σε περίπτωση συμβάντος.

5.5.2 Ύπαρξη σημείων υδροληψίας πυροσβεστικού οχήματος

Η ύπαρξη σημείων υδροληψίας σε ικανή απόσταση από το ακίνητο, επιτρέπει την πιο γρήγορη αντιμετώπιση της πυρκαγιάς.

5.5.3 Πυκνότητα δομημένου περιβάλλοντος

Η πυκνότητα του δομημένου περιβάλλοντος εξετάζεται ως προς τον κίνδυνο μετάδοσης της πυρκαγιάς. Όσο πυκνότερη και πιο συμπαγής είναι η δόμηση στην ευρύτερη περιοχή του ακινήτου, τόσο αυξάνονται οι κίνδυνοι εξάπλωσης της πυρκαγιάς από το ένα κτίριο στα όμορά του.

5.5.4 Δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου

Το κριτήριο αυτό αφορά στην ύπαρξη εναερίων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης στην περιοχή επιρροής του ακινήτου, σε συνδυασμό με την ύπαρξη εγκαταστάσεων αερίου.

<u>5.5: Υποδομές – Δίκτυα</u>		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.5.1 Πρόσβαση στο ακίνητο	τουλάχιστον δύο οδοί εκ των οποίων και οι δύο έχουν πλάτος > 4,00 μ.	Χαμηλή (1)
5.5.2 Ύπαρξη σημείων υδροληψίας πυροσβεστικού οχήματος .	Ναι, σε απόσταση < 500 μ.	Χαμηλή (1)

5.5.3 Πυκνότητα δομημένου περιβάλλοντος		
	όμορα κτίρια και κατασκευές σε απόσταση μεταξύ 5 και 10 μ.	Υψηλή (3)
5.5.4 Δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου		
	'Υπαρξη εναέριων καλωδίων υψηλής ή μεσαίας τάσης και υπόγειο δίκτυο σωληνώσεων αερίου ή χωρίς δίκτυο αερίου.	Υψηλή (3)

Πίνακας 5.4.4.1: Αξιολόγηση Υποδομών και Δικτύων περιοχής επιρροής ακινήτου

5.6 Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι

5.6.1 Πυροπληκτότητα περιοχής ακινήτου

Από τη μελέτη, ανάλυση και επεξεργασία στατιστικών δεδομένων καταγραφής δασικών-αγροτοδασικών πυρκαγιών που εκδηλώθηκαν στη χώρα μας σε επίπεδο Νομού, κατά τη δεκαετία 2010-2019, έγινε υπολογισμός της πυροπληκτότητας με κατανομή του βαθμού προσβολής από δασικές - αγροτοδασικές πυρκαγιές και η αντιστοίχισή τους στις κατηγορίες κατάταξης του κριτηρίου σύμφωνα με τον Πίνακα Πυροπληκτότητας του Παραρτήματος (Παράρτημα Δ). Για τον ως άνω υπολογισμό ελήφθησαν υπόψη:

- ο κατά τόπους αριθμός των πυρκαγιών («αριθμός απειλών» ανά Νομό)
- οι καμένες εκτάσεις (συνέπειες ανά Νομό) και
- το ποσοστό που αυτές καταλαμβάνουν στον Νομό σε σχέση με την έκτασή του (επίπτωση των συνεπειών σε τοπικό επίπεδο).

5.6.2 Επικινδυνότητα βάσει του Π.δ575/1980

Οι ιδιαίτερα επικινδυνες περιοχές της χώρας για την εκδήλωση πυρκαγιών σε δάση και δασικές εκτάσεις αναφέρονται στο ΠΔ 575/1980 (ΦΕΚ 157/A/1980), το οποίο εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 25 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289/A'/1979).

Το κριτήριο αυτό συνδυάζει τις ευαίσθητες περιοχές (κλάσεις επικινδυνότητας) του π.δ 575/80

και το Παράρτημα Α' του υπ' αρίθμ. 73751/2992/14-4-93 εγγράφου της Δ/νσης Προστασίας Δασών του Υπουργείου Γεωργίας, όπως αποτυπώνονται στον χάρτη του Παραρτήματος (Παραρτήμα Ε).

<u>5.6: Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι</u>		Κατηγορία κατάταξης κριτηρίου
5.6.1 Πυροπληκτότητα Περιοχής Παράρτημα (Δ)	Μεσαίος βαθμός προσβολής ΒΑΘΜΟΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ 1,81	Μεσαία (2)
5.6.2 Επικινδυνότητα βάσει του Π.δ 575/1980 . Παράρτημα (Ε)	Κλάση I	Υψηλή (3)

Πίνακας 5.6.1: Αξιολόγηση Συχνότητας συμβάντων και εγγενών κινδύνων περιοχής επιρροής ακινήτου

Άρθρο 6: Καθορισμός επικινδυνότητας

Για τον καθορισμό της επικινδυνότητας, επιλέγεται αρχικά η κατάλληλη για το ακίνητο περίπτωση για καθένα από τα δεκατέσσερα κριτήρια αξιολόγησης. Στη συνέχεια, αθροίζονται για κάθε ομάδα κριτηρίων οι βαθμοί που αντιστοιχούν στα επιμέρους κριτήρια που την αποτελούν και υπολογίζεται ο μέσος όρος της κάθε ομάδας. Κατόπιν, αθροίζονται οι υπολογισθέντες μέσοι όροι των έξι ομάδων και υπολογίζεται εκ νέου ο συνολικός μέσος όρος ο οποίος στρογγυλοποιείται. Ο τελικός αυτός αριθμός, καθορίζει τον βαθμό επικινδυνότητας ως εξής:

Κριτήρια για την αξιολόγηση του ακινήτου ως προς την επικινδυνότητά του					
	ΟΜΑΔΕΣ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ			ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΟΜΑΔΩΝ	
5.1	Μορφολογικά χαρακτηριστικά				
5.1.1	Τοπογραφικά	1			
5.1.2	Προσανατολισμός	4			
ΣΥΝΟΛΟ		5		2,5	
5.2	Κλιματολογικές συνθήκες				
5.2.1	Κλίμα	4			
5.2.2	Ημερήσιος Δείκτης Πρόβλεψης Κινδύνου Πυρκαγιάς	3			
ΣΥΝΟΛΟ		7		3,5	
5.3	Κλίση				
5.3.1	Κλίση	1			
ΣΥΝΟΛΟ		1		1	
5.4	Βλάστηση – Φυτική Καύσιμη Ύλη				
5.4.1	Δασική καύσιμη ύλη	3			
5.4.2	Κυρίαρχο Είδος φυτών	4			
5.4.3	Ζώνη Βλάστησης	4			
ΣΥΝΟΛΟ		11		3,66	
5.5	Υποδομές – Δίκτυα				
5.5.1	Πρόσβαση στο ακίνητο	1			
5.5.2	Υπαρξη σημείων υδροληψίας πυροσβεστικού οχήματος .	1			
5.5.3	Πυκνότητα δομημένου περιβάλλοντος	3			
5.5.4	Δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου	3			
ΣΥΝΟΛΟ		8		2	
5.6	Συχνότητα συμβάντων και εγγενείς κίνδυνοι				
5.6.1	Πυροπληκτότητα Περιοχής Παράρτημα (Δ)	2			
5.6.2	Επικινδυνότητα βάσει του Π.δ 575/1980 . Παράρτημα (Ε)	3			
ΣΥΝΟΛΟ		5		2,5	
ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΜΕΣΟΥ ΟΡΟΥ ΕΞΙ ΟΜΑΔΩΝ				15,16	
ΤΕΛΙΚΟΣ ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΕΞΙ ΟΜΑΔΩΝ $15,16/6 = 2,52$ ΜΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΟΙΗΣΗ =3					

Πίνακας 6.1. Πίνακας διαδικασίας υπολογισμών για τον καθορισμό της επικινδυνότητας ακινήτου.

ΤΕΛΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ
Βαθμός = 3	υψηλή επικινδυνότητα

Πίνακας 3: Καθορισμός επικινδυνότητας ακινήτου

Με βάση όλων των ανωτέρω υπολογισμών ο οικισμός Καλαπόδι, Δ.Κ. Αταλάντης του Δήμου Λοκρών κατατάσσεται στην υψηλή επικινδυνότητα με βαθμό 3

ΑΤΑΛΑΝΤΗ ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΤΣΑΠΑΛΗΣ
ΔΑΣΟΛΟΓΟΣ Α.Π.Θ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΟΣ MSc
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ (ΚΑΤ. 27/Β) / Α.Μ. 18160

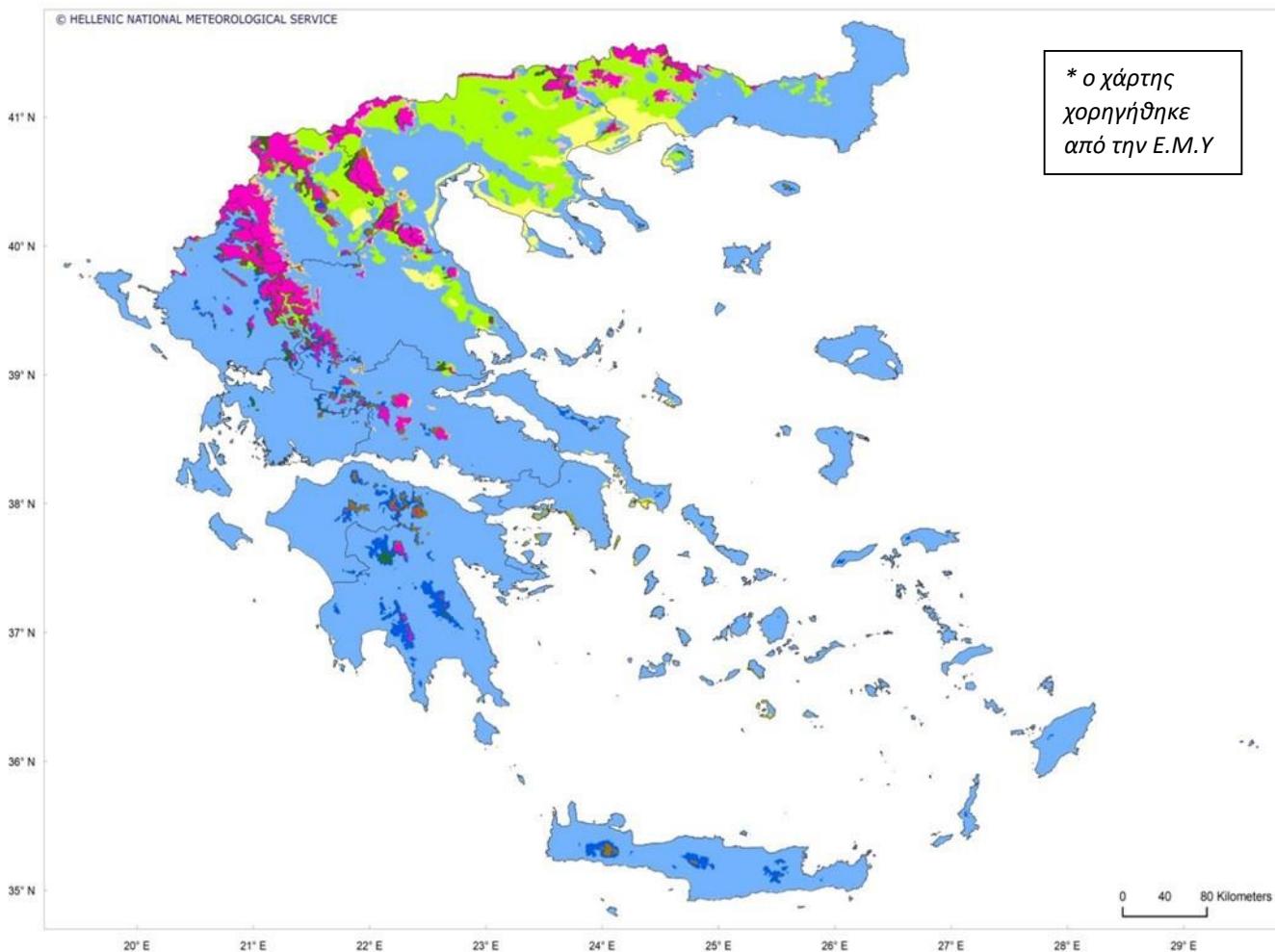
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΤΣΑΠΑΛΗΣ
ΔΑΣΟΛΟΓΟΣ Α.Π.Θ. - ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΤΡΕ: 201862
ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΟΥ ΜΕΛΕΤΗΤΗ: 18160
ΕΥΣΤ. ΧΡΗΣΤΟΥ 50 - ΑΤΑΛΑΝΤΗ
ΤΗΛ.: 22330.22087, 22330.51123
ΑΦΜ: 059707903 - ΔΟΥ: ΛΑΜΙΑΣ

Άρθρο 2: Παραρτήματα

Προσαρτώνται στο παρόν και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτού τα Παραρτήματα Α' έως και Θ' ως ακολούθως:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α': ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ*

Κλιματική ταξινόμηση της Ελλάδας κατά Koppen

Επικινδυνότητα

ιδιαίτερα υψηλή	BSh Κλίμα θερμής (τροπικής) στέπης
BSk Κλίμα ψυχρής στέπης
μεσαία υψηλή	Csa Εύκρατο, μεσογειακό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος
Csb Εύκρατο, μεσογειακό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος
υψηλή	Cfa Εύκρατο, υγρό (υποτροπικό) κλίμα με πολύ θερμό θέρος
Cfb Εύκρατο, υγρό (ωκεάνιο) κλίμα με θερμό θέρος
χαμηλή	Dsa Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και πολύ θερμό θέρος
Dsb Ηπειρωτικό κλίμα με ξηρό και θερμό θέρος
Dfa Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με πολύ θερμό θέρος
Dfb Ηπειρωτικό και υγρό κλίμα, με θερμό θέρος
Dfc Ηπειρωτικό, υγρό και ψυχρό (υποπολικό) κλίμα

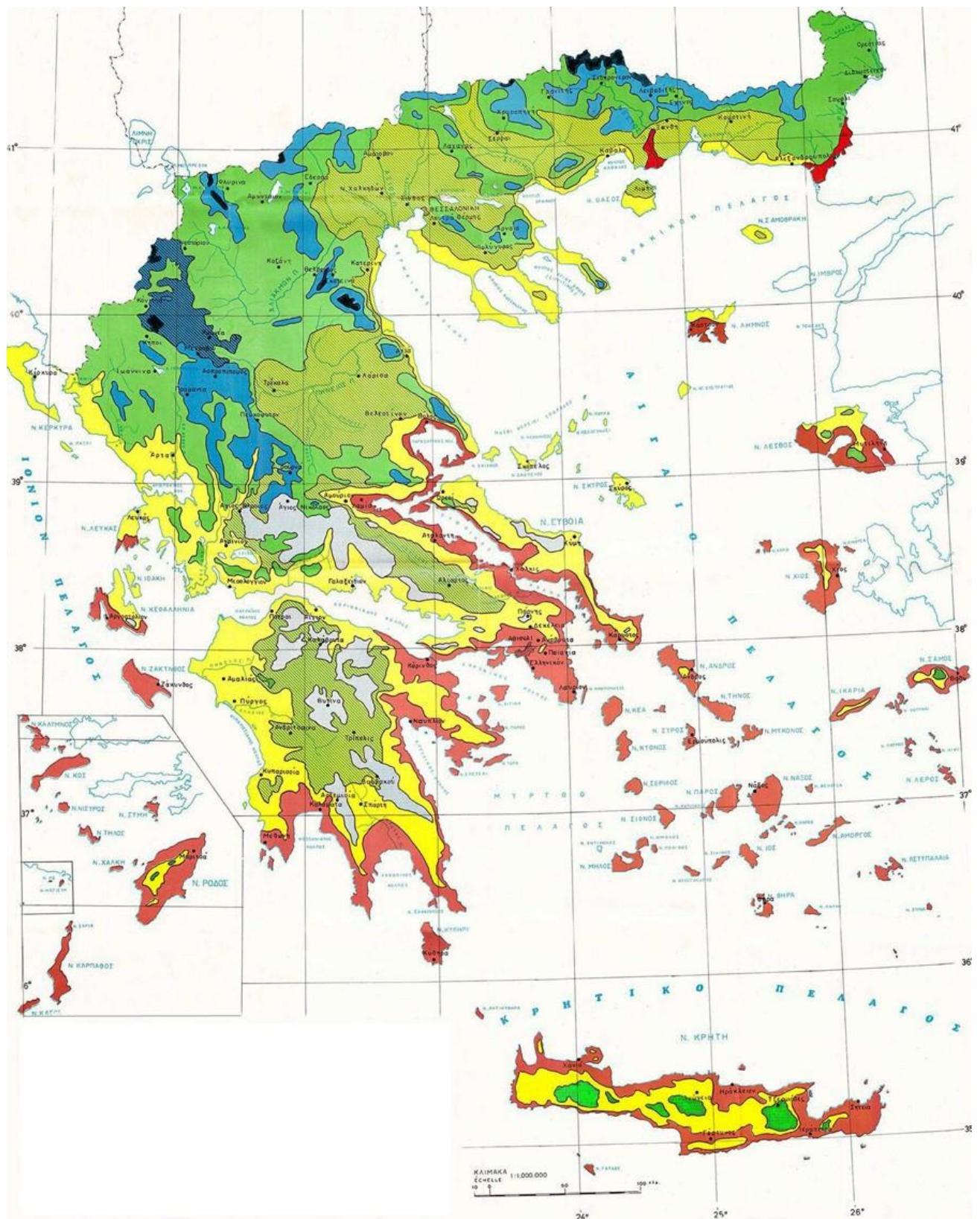
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β': ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΨΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ

<u>Δασαρχείο</u>	<u>M.O.</u>	<u>Σχετική συγνότητα ημερών με δείκτη επικ.</u> <u>=3</u>	<u>Σχετική συγνότητα ημερών με δείκτη επικ.</u> <u>>=4</u>	<u>ΤΕΛΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ</u> <u>M.O.*(1+Σ.Σ.(3)+Σ.Σ.(4-5))</u>
Μετσόβου	1,31	0,01	0,00	1,32
Καστοριάς	1,31	0,00	0,00	1,32
Φλώρινας	1,32	0,00	0,00	1,32
Τσοτούλιου	1,32	0,00	0,00	1,33
Κόνιτσας	1,32	0,01	0,00	1,33
Νευροκοπίου	1,33	0,01	0,00	1,33
Μουζακίου	1,33	0,01	0,00	1,33
Αριδαίας	1,33	0,01	0,00	1,34
Γρεβενών	1,34	0,01	0,00	1,34
Σιδηροκάστρου	1,33	0,01	0,00	1,34
Φουρνά	1,34	0,01	0,00	1,36
Νάουσας	1,36	0,01	0,00	1,37
Σταυρούπολης	1,36	0,01	0,00	1,37
Καρπενησίου	1,36	0,01	0,00	1,37
Κοζάνης	1,40	0,01	0,00	1,41
Καλαμπάκας	1,43	0,02	0,00	1,46
Δράμας	1,44	0,01	0,00	1,46
Έδεσσας	1,45	0,01	0,00	1,47
Τρικάλων	1,47	0,01	0,00	1,49
Ιωαννίνων	1,46	0,03	0,00	1,50
Γουμένισσας	1,48	0,02	0,00	1,51
Βέροιας	1,49	0,02	0,00	1,51
Σερρών	1,50	0,01	0,00	1,52
Καρδίτσας	1,51	0,02	0,00	1,54
Κιλκίς	1,51	0,02	0,00	1,54
Νιγρίτας	1,53	0,02	0,00	1,57
Πιερίας	1,53	0,03	0,00	1,58
Ελασσόνας	1,54	0,03	0,00	1,60
Καλαβρύτων	1,55	0,05	0,00	1,64
Λαγκαδά	1,57	0,04	0,01	1,64
Σταυρού	1,57	0,04	0,01	1,65
Βιτίνας	1,56	0,05	0,01	1,66
Άρτας	1,58	0,05	0,00	1,67
Ξάνθης	1,57	0,06	0,00	1,68
Λαρίσης	1,61	0,05	0,01	1,70

Διδυμοτείχου	1,60	0,08	0,00	1,73
Καβάλας	1,61	0,07	0,01	1,73
Θεσπρωτίας	1,62	0,06	0,00	1,73
Ροδόπης	1,60	0,08	0,00	1,74
Θεσσαλονίκης	1,63	0,05	0,01	1,74
Πρεβέζης	1,63	0,07	0,00	1,75
Αγιάς	1,64	0,06	0,01	1,75
Σπερχειάδας	1,65	0,09	0,01	1,81
Λιδορικίου	1,68	0,10	0,01	1,87
Βόλου	1,69	0,10	0,01	1,87
Θάσου	1,71	0,10	0,01	1,90
Ναυπάκτου	1,71	0,11	0,01	1,91
Αρναίας	1,72	0,11	0,01	1,93
Αγίου Όρους	1,72	0,11	0,01	1,93
Αλμυρού	1,73	0,12	0,01	1,95
Πολυγύρου	1,74	0,11	0,02	1,96
Κασσάνδρας	1,74	0,11	0,02	1,96
Σπάρτης	1,76	0,11	0,01	1,97
Αγρινίου	1,73	0,13	0,01	1,97
Κέρκυρας	1,75	0,11	0,02	1,98
Αμφιλοχίας	1,75	0,14	0,01	2,00
Κυνουρίας	1,78	0,12	0,01	2,00
Άμφισσας	1,75	0,14	0,01	2,01
Λευκάδας	1,77	0,13	0,01	2,01
Μεσολογγίου	1,76	0,14	0,01	2,02
Λαμίας	1,77	0,14	0,01	2,03
Ολυμπίας	1,78	0,12	0,02	2,03
Σκοπέλου	1,79	0,14	0,02	2,07
Τρίπολης	1,78	0,14	0,03	2,08
Αιγίου	1,81	0,14	0,02	2,10
Κυπαρισσίας	1,86	0,16	0,02	2,19
Σουφλίου	1,82	0,19	0,02	2,20
Αλεξανδρούπολης	1,85	0,20	0,03	2,26
Πύργου	1,87	0,18	0,03	2,27
Αμαλιάδας	1,88	0,19	0,03	2,28
Κεφαλληνίας	1,89	0,19	0,02	2,29
Καλαμάτας	1,91	0,18	0,02	2,30
Πατρών	1,89	0,19	0,03	2,31
Ζακύνθου	1,90	0,20	0,03	2,33
Ιστιαίας	1,91	0,19	0,04	2,34
Αταλάντης	1,93	0,22	0,04	2,43
Κορίνθου	1,96	0,21	0,04	2,46
Λεβαδείας	1,96	0,23	0,05	2,50

Λίμνης	1,99	0,22	0,06	2,54
Γυθείου	2,04	0,23	0,04	2,59
Αργολίδας	2,10	0,23	0,08	2,76
Μολάων	2,12	0,26	0,06	2,81
Χαλκίδας	2,13	0,25	0,09	2,86
Ξυλοκάστρου	2,14	0,25	0,09	2,86
Ρεθύμνου	2,20	0,27	0,05	2,91
Θηβών	2,15	0,26	0,10	2,92
Πόρου	2,16	0,25	0,10	2,92
Χανίων	2,21	0,28	0,05	2,95
Κυκλαδων	2,22	0,27	0,06	2,95
Κύθηρα (Δασαρχ. Πειραιώς)	2,21	0,28	0,07	2,97
Λέσβου	2,20	0,27	0,09	3,00
Ηρακλείου	2,24	0,30	0,06	3,04
Δασ. Δωδεκανήσου (Ρόδος)	2,24	0,31	0,05	3,05
Δασ. Δωδεκανήσου (Κως)	2,22	0,34	0,04	3,05
Λασιθίου	2,27	0,32	0,06	3,12
Μεγάρων	2,26	0,26	0,13	3,13
Αιγάλεω	2,26	0,25	0,13	3,14
Πειραιώς	2,28	0,27	0,13	3,18
Δασ. Δωδεκανήσου (Κάρπαθος)	2,29	0,38	0,04	3,24
Πεντέλης	2,31	0,27	0,14	3,25
Λαυρίου	2,31	0,27	0,14	3,25
Καπανδριτίου	2,31	0,27	0,14	3,26
Κύμης	2,32	0,27	0,14	3,26
Χίου	2,31	0,31	0,11	3,26
Αθηνών	2,32	0,27	0,14	3,27
Πάρνηθας	2,32	0,27	0,14	3,27
Σάμου	2,32	0,34	0,09	3,32

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ': ΧΑΡΤΗΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ – ΖΩΝΕΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ*

*Πηγή: Υπουργείο Γεωργίας 1978

Υπόμνημα

ζώνη ψυχρόβιων κυνοφόρων		Ορομεσογειακή διάπλαση δασικής Πεύκης, Ερυθρελάτης. végétation oroméditerranéenne (étage supérieur) à <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Picea excelsa</i> , <i>Fagus sylvatica</i> .
εξωδισική ζώνη		Αξωνικές παραποτάμιες διαπλάσεις δέλτα εχβολών végétation axiale des rivières alluviales (Delta) à <i>Ulmus</i> , <i>Populus</i> , <i>Salix</i> , <i>Ainus</i> , <i>Fraxinus oxycarpa</i> .
ζώνη οξιάς-ελάτης		Ορομεσογειακή διάπλαση κεφαλληνιακής Ελάτης (και μαύρης Πεύκης). végétation oroméditerranéenne à l' <i>Abies cephalonica</i> (et <i>Pinus nigra</i>).
		Ορομεσογειακή διάπλαση Οξυάς-υβριδογενούς Φαστής. végétation oroméditerranéenne à <i>Fagus moesiaca</i> et <i>Abies borisii regis</i> .
παραμεσογειακή ζώνη		Ορομεσογειακή διάπλαση μαύρης Πεύκης. végétation oroméditerranéenne, facies à <i>Pinus nigra</i> .
		Υπομεσογειακή διάπλαση (<i>Ostryo-Carpinion</i>). végétation suproméditerranéenne à <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Ostrya carpinifolia</i> , <i>Quercus trainetto</i> , <i>Qu. pubescens</i> .
		Διαπλάσεις θερμοφίλων υποηπειρωτικών φυλλοβόλων δρυών. Cnèosies subcontinentales thermophiles.
ευμεσογειακή ζώνη		Ορομεσογειακή διάπλαση Κυπαρισσού. végétation oroméditerranéenne à <i>Cyprès</i> .
		Θερμομεσογειακές διακλάσεις (<i>Oleo-Ceratonion</i>) Ανατολικής Μεσογείου. végétation thermoméditerranéenne (Type est méditerranéen).
		Μεσομεσογειακή διάπλαση Αρλάς (<i>Quercion ilicis</i>) τύπος βολχανικός και Ανατολικής Μεσογείου. végétation mesoméditerranéenne du chêne vert (Type balcanique et est méditerranéen).

**ΠΑΡΑΡΑΤΗΜΑ Δ': ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΝΟΜΟ ΜΕ ΒΑΘΜΟ
ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ 2010-2019**

A/A	ΝΟΜΟΙ	ΑΠ	ΑΠ%	ΚΕ (km2)	ΚΕ %	Π.Ε. (km2)	Π.Ε. % Ε	ΚΕ % Π.Ε.	ΒΑΘΜΟΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ
1	ΛΑΡΙΣΑΣ	5.815	6,27	332,65	13,21	5.381	4,09	6,18	8,55
2	ΑΤΤΙΚΗΣ	2.126	2,29	231,93	9,21	3.808	2,89	6,09	5,86
3	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	1.156	1,25	50,78	2,02	406	0,31	12,51	5,26
4	ΕΥΒΟΙΑΣ	2.421	2,61	179,01	7,11	4.167	3,17	4,30	4,67
5	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	1.352	1,46	136,75	5,43	2.572	1,95	5,32	4,07
6	ΧΙΟΥ	493	0,53	64,40	2,56	904	0,69	7,12	3,40
7	ΗΛΕΙΑΣ	6.117	6,59	42,52	1,69	2.618	1,99	1,62	3,30
8	ΚΑΒΑΛΑΣ	1.425	1,54	85,91	3,41	2.111	1,60	4,07	3,01
9	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	1.628	1,76	94,89	3,77	2.952	2,24	3,21	2,91
10	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	2.238	2,41	89,27	3,55	3.636	2,76	2,46	2,80
11	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	3.862	4,16	52,85	2,10	2.636	2,00	2,00	2,76
12	ΡΕΘΥΜΝΟΥ	1.465	1,58	59,07	2,35	1.496	1,14	3,95	2,62
13	ΕΒΡΟΥ	2.091	2,25	78,49	3,12	4.242	3,22	1,85	2,41
14	ΑΙΤΟΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	3.966	4,28	49,03	1,95	5.461	4,15	0,90	2,37
15	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	2.330	2,51	57,22	2,27	2.641	2,01	2,17	2,32
16	ΠΕΛΛΑΣ	3.506	3,78	38,69	1,54	2.506	1,90	1,54	2,29
17	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ	826	0,89	76,37	3,03	2.714	2,06	2,81	2,25
18	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	4.436	4,78	25,37	1,01	2.991	2,27	0,85	2,21
19	ΑΧΑΙΑΣ	3.750	4,04	33,97	1,35	3.271	2,49	1,04	2,14
20	ΣΑΜΟΥ	631	0,68	33,65	1,34	778	0,59	4,33	2,11
21	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	2.377	2,56	41,92	1,67	2.290	1,74	1,83	2,02
22	ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ	1.491	1,61	26,83	1,07	904	0,69	2,97	1,88
23	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	1.772	1,91	56,44	2,24	4.441	3,37	1,27	1,81
24	ΚΙΛΚΙΣ	2.035	2,19	38,82	1,54	2.519	1,91	1,54	1,76
25	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	661	0,71	13,70	0,54	356	0,27	3,85	1,70
26	ΧΑΝΙΩΝ	1.695	1,83	38,95	1,55	2.376	1,81	1,64	1,67
27	ΛΑΣΗΘΙΟΥ	1.191	1,28	39,25	1,56	1.823	1,39	2,15	1,67
28	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	1.625	1,75	48,98	1,95	4.419	3,36	1,11	1,60
29	ΦΛΩΡΙΝΑΣ	461	0,50	45,86	1,82	1.924	1,46	2,38	1,57
30	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	1.491	1,61	40,22	1,60	4.990	3,79	0,81	1,34
31	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	1.293	1,39	31,51	1,25	2.636	2,00	1,20	1,28
32	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	1.404	1,51	11,68	0,46	641	0,49	1,82	1,27
33	ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	1.803	1,94	19,88	0,79	2.154	1,64	0,92	1,22
34	ΚΟΖΑΝΗΣ	1.097	1,18	35,92	1,43	3.516	2,67	1,02	1,21
35	ΣΕΡΡΩΝ	2.397	2,58	15,95	0,63	3.968	3,01	0,40	1,21
36	ΡΟΔΟΠΗΣ	2.218	2,39	14,68	0,58	2.543	1,93	0,58	1,18
37	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	1.330	1,43	28,42	1,13	3.384	2,57	0,84	1,13

38	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	1.704	1,84	23,35	0,93	3.683	2,80	0,63	1,13
39	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	1.280	1,38	14,07	0,56	1.036	0,79	1,36	1,10
40	ΛΕΣΒΟΥ	1.327	1,43	20,42	0,81	2.154	1,64	0,95	1,06
41	ΞΑΝΘΗΣ	1.246	1,34	13,79	0,55	1.793	1,36	0,77	0,89
42	ΗΜΑΘΙΑΣ	1.629	1,76	7,24	0,29	1.701	1,29	0,43	0,82
43	ΑΡΤΑΣ	1.515	1,63	7,59	0,30	1.662	1,26	0,46	0,80
44	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	1.161	1,25	10,63	0,42	1.515	1,15	0,70	0,79
45	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	1.022	1,10	14,64	0,58	2.918	2,22	0,50	0,73
46	ΠΙΕΡΙΑΣ	1.096	1,18	8,69	0,35	1.516	1,15	0,57	0,70
47	ΔΡΑΜΑΣ	873	0,94	14,00	0,56	3.468	2,63	0,40	0,63
48	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	780	0,84	8,62	0,34	1.720	1,31	0,50	0,56
49	ΦΩΚΙΔΟΣ	360	0,39	7,56	0,30	2.120	1,61	0,36	0,35
50	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	593	0,64	3,85	0,15	2.291	1,74	0,17	0,32
51	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	201	0,22	1,57	0,06	1.869	1,42	0,08	0,12

ΣΥΝΟΛΑ

92.762	100	2.518	100	131.621	100	>100
--------	-----	-------	-----	---------	-----	------

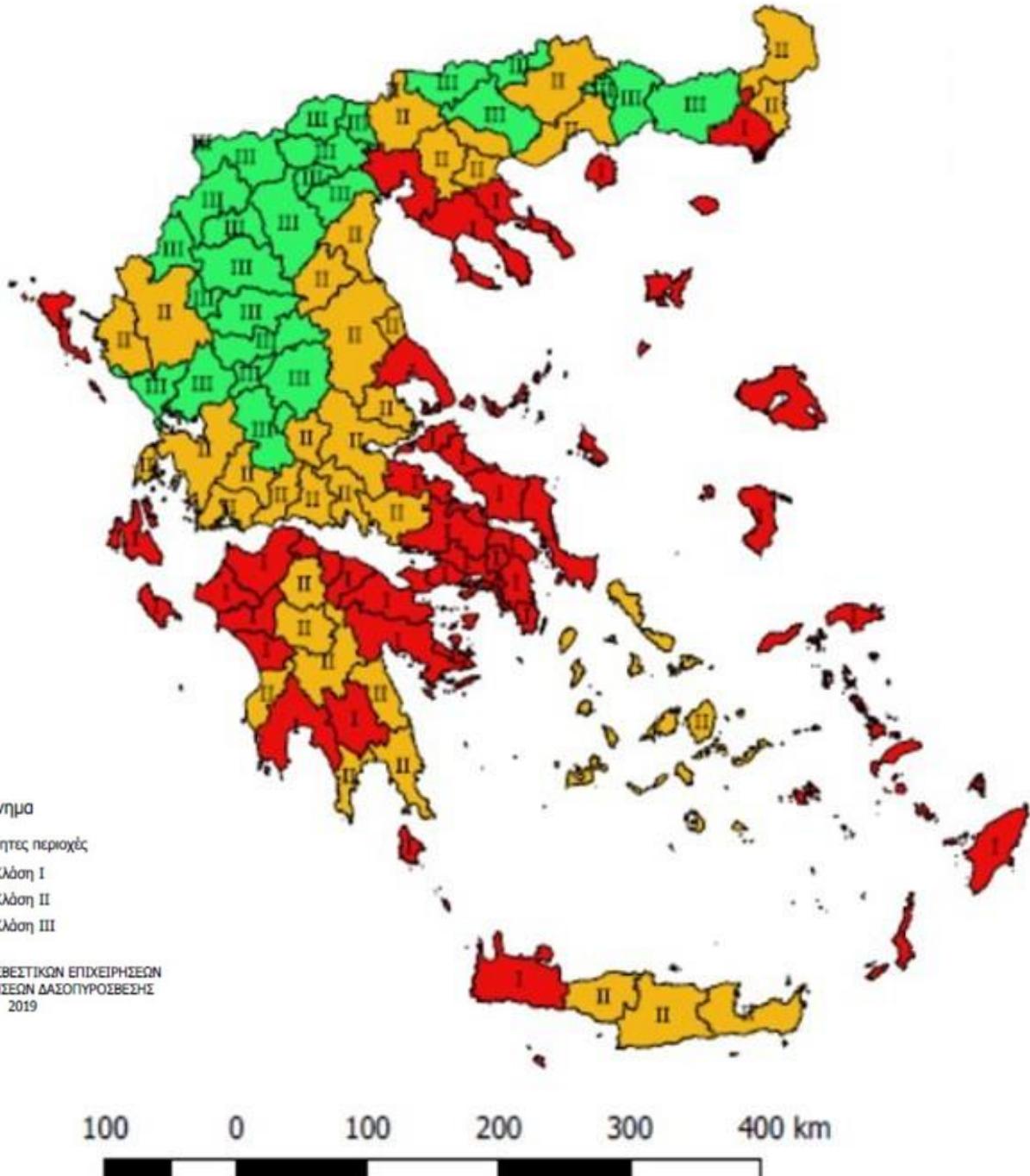
ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

- ΑΠ** : Αριθμός πυρκαγιών ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό κατά τη περίοδο 2010-2019
- ΑΠ%** : Ποσοστό % του ΑΠ που εκδηλώθηκε ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με το συνολικό αριθμό πυρκαγιών που εκδηλώθηκε στην Επικράτεια τη περίοδο 2010-2019
- ΚΕ(km2)** : Οι καμένες εκτάσεις ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε τετρ. χιλ κατά τη περίοδο 2010-2019
- ΚΕ %** : Το ποσοστό των καμένων εκτάσεων ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με τις συνολικές καμένες εκτάσεις της Επικράτειας ατά τη περίοδο 2010-2019
- Π.Ε. (km2)** : Η επιφάνεια σε τετρ. χιλ. ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό
- Π.Ε. % Ε** : Το ποσοστό % της επιφάνειας κάθε Περιφερειακής Ενότητας/Νομού σε σχέση με την συνολική επιφάνεια της Επικράτειας.
- ΚΕ % Π.Ε.** : Το ποσοστό % της καμένης επιφάνειας ανά Περιφερειακή Ενότητα/Νομό σε σχέση με την επιφάνεια της Περιφερειακής Ενότητας/Νομού.
- ΒΑΘΜΟΣ** : Το μέγεθος που καταδεικνύει την πυροπληκτότητα κάθε Περιφερειακής Ενότητας/Νομού και
- ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ** : διαβαθμίζει αναλογικά αυτή κατά αύξοντα/φθίνοντα βαθμό προκύπτει από τον τύπο.

$$(ΑΠ\%+ΚΕ\%+ΚΕ\%ΠΕ) /3$$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε': ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ Π.Δ. 575/1980

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΤΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΩΝ (ΚΛΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ) ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ Π.Δ. 575 /80 ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α' του υπ.
αριθμ. 73751/2992/14.4.93 εγγράφου της Διεύθυνσης
Προστασίας Δασών του Υπουργείου Γεωργίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ': (Χάρτης ΓΥΣ - Ορθοφωτοχάρτης Κτηματολογίου 2015)